

sees lambi tullokest põllemas. Läksime ülle silla ja saime Ketsemani aeda, õlimäe jalla al. Xia ümber on maddal müür; aed issi on foggoni harrimatta, eggas muud haljast seál nahha, kui monned kõrged õlli puud. Ei need kül woi need sammad olla, mis, kuidas jut käib, Õnnisteggia páwil jo seál ollid kašwamaas; sest et Titus, kui Jerusalemma linnas peále käis, keik puud linnas ümbert laškis mahharaiuda. Sedda õlli, mis neist pudest saab, wägga falliks petakse, ja puust tehakse rištikessi rinnus kanda. Seál veelgi näidetakse need paigad, kus Jõsand palvet teggi, ja need kolm Apostlit maas maggasid. Kus Judas Jesust, Lemmale suud andes, omma feltsimeeste kätte árraandis, siinna paiga ümber on Turgid kiwwiaia teinud, sedda árrawannutud maaks nimmetades.

Kristusse ülestoumississe teisel páwal läksime hulga rištiumimeste feltsis Jordani jõge vatamo, siinna kohta, kust Israeli rahwas läbbikaisid ja kus Õnnisteggiat rištiti. Õggamees pesi ennast jõe sees, täitis weega omma plasko, ja taškud piislikeste fiwwidega jõe pohjast, ja leikas ühhe paio oksofesse ennesele mälestusseks árra. Ni faua kui teised jões ollid, läksime prohweti Elisa faewo waatma. (II Kunn. R. 2, 19 — 22.) Wessi on wägga selge ja magus, ja petakse sedda sesammas kaewuks, mis prohwet Elisa terveks ja jodawaks teggi. (II Kunn.

R. 2 p.) Kaew on ühhe kõrge määe jalla al; selle määe otsas öölvakse Kristust 40 páwa paastunud, ja seál tedda ka turjast waimust kiusatud. Määe peál seisab üks kabbel.

Saime seált jálle laggeda peále sanud, siis läksime solamerre pole, mis piiblis ka laggeda merreks ja páwatousma poolseks merreks hütakse. Se merri ehk járw on 11 pennikoormat pohhisest louna pole pitk ja kolm pennikoormat lai, monnest kohhast ka kitsam; kuus páwa fullub árra tedda ümberkäies. Kõrged kolledad määed käivad járwe ümber. Ma ümberringi on foggoni siggimatta; pole seál rogo suggugi eggas rohho ladwa kašwamaas; járves ei olle falla, ei konnakarpigi sees. Kallad, mis Jordani jõggi allawiib, seál sees kohhe árrasurrewad. Merri on úšna kurb, et siinno heált polle fuulda; sest, mis lind siinna juhtub eksima, sedda járwe aur kohhe tappab. Járwe wessi on fibbe solane, wišhaw ja weidra maoga. Wee peál on mittokord hulk mäewaiko uiumas, mis idda poolt ühhest määest woab, ja peagi tuld wóttab. Wessi on solasti nenda raske, et mis siise wišsatafse, se pohja ei waiu, agga solakord lõobb temma ümber. Kiwidki járwe ümber kattab solakord. Kes siinna járwe lähháb uiuma, selle iho külge hakkab sool, ja wessi isse tannab uiujat peál, et ta, olgo ta ka uiumiisse polest oškamatta, wee pinna peále jááb. Kes omma Pea